

GIỌT SƯƠNG ĐÊM

Chuẩn bị đọc

1. Em đã từng thấy bọ dừa chưa? Em đã biết gì về tập tính của bọ dừa? Nếu chưa biết gì về bọ dừa, em hãy hỏi người khác hoặc tìm hiểu thông tin từ sách và Internet.
2. Đã bao giờ có một sự việc bất ngờ xảy ra khiến em thay đổi quyết định của mình? Chia sẻ với các bạn về trải nghiệm ấy.

Trải nghiệm cùng văn bản

Ông khách lượn một vòng trên không rồi khép cánh, thận trọng đáp xuống ngọn măng trúc ngoài cùng xóm Bò Giậu. Ngọn măng khẽ rung rinh. Trời chạng vạng¹ tối, nhưng từ bên trong miệng chiếc bình gốm vỡ lẫn lóc dưới chân giậu, vẫn thấy nhấp nháy cặp mắt nhỏ sắc của ai đó. Ông khách lại gần chiếc bình, nĩa nhận lên tiếng:

– Xin chào. Bác làm ơn chỉ giùm tôi một chỗ trọ trong xóm?

Thần Lăn – còn ai vào đây nữa, người trong bình chính là Thần Lăn – liếc cái bụng căng tròn có nhiều ngăn của khách, tặc lưỡi:

– Quý vị đến xóm này mà hỏi khách sạn với nhà nghỉ thì thua rồi.

– Tôi chỉ cần một chỗ trọ xoàng xĩnh²...

– Xoàng xĩnh cũng chịu. Nhưng nếu không chê, xin mời quý vị vô nhà tôi.

– Nhà bác? Chiếc bình này ạ? – Khách giật mình. – Ôi, tôi sợ các thứ bình, lọ thùng, hộp ấy lắm.

¹ Chạng vạng: nhá nhem tối, khi mặt trời vừa mới lặn.

² Xoàng xĩnh: thường, tầm thường, quá đơn giản, ít để ý, chăm chút.

Hai sợi râu khách run run. Đã mấy lần bị bọn trẻ bắt cóc làm đồ chơi, ông bị ám ảnh bởi những cái nhà giam tăm tối, chật hẹp, khó thở kiểu đó.

– Thôi, tôi ngủ tạm dưới vòm trúc kia cũng ổn.

– Ok! – Thần Lăn giơ ngón chân trước lên. – Vậy ông cứ thoải mái nhé. Nhưng xin ông làm ơn cho tôi biết quý danh¹ để tôi báo với cụ trưởng thôn.

– Bác cứ thưa với cụ tôi là Cánh Cứng, làm nghề buôn.

Thần Lăn thụt đầu vào, rồi lại nhanh chóng tuôn² ra cửa sau, phi đến nhà cụ giáo Cóc:

– Báo cáo cụ. Tối nay xóm ta có nhà buôn Cánh Cứng tới nghỉ trọ.

– Chú vừa báo gì? Cánh Cứng à? Khu khu...

– Vâng. Cụ biết ông ta?

– Không. Làm sao tôi biết được. Có hàng trăm, hàng nghìn họ cánh cứng khác nhau ấy chứ. Bộ Dừa, Bộ Ngà, Cánh Cam, Xiên Tóc, Bồ Cũi, Vòi Voi, Bộ Que, Bộ Rùa, Bộ Hung, Niềng Niềng,... Anh sống trên cây. Anh đào hang dưới đất. Anh lặn xuống nước sâu. Anh béo tốt nhẵn nhụi. Anh gầy còm mảnh mai. Anh trọc đầu không râu. Anh rìa dài như hai sợi ăng-ten vắt vẹo. Anh hiền lành nhút nhát. Anh ngổ ngáo mọc sừng. Quần áo đủ kiểu: nâu sồng có, đen tuyền có, hoa hoét sặc sỡ cũng có,... Cái ông khách mà chú vừa nói không biết thuộc dòng họ nào?

– Ông này béo. Râu ngắn.

– Vậy là Bộ Dừa.

Cụ giáo Cóc thuận miệng ngâm nga:

– *Bộ Dừa Bộ Dừa Bộ Dừa*

Bộ ăn lá trúc, bộ chừa lá me...

¹ *Quý danh*: từ dùng khi muốn hỏi tên người khác, với ý trân trọng.

² *Tuôn*: di chuyển đến nơi khác một cách mau lẹ, thường là áp sát thân mình trên bề mặt hoặc dọc theo vật gì.

– Châu thấy ông này có vẻ khoái lá trúc thật. – Thần Lăn gật gù.

Đêm ấy ông khách – đích thị¹ Bọ Dừa, cụ giáo thông thái chẳng bao giờ nói sai – ngủ lại dưới vòm lá trúc thật. Với ông, ngủ ngoài trời là chuyện thường. Nhưng đêm nay trời nhiều mây. Lá cây xào xạc. Côn trùng trong lòng đất rì rả mãi một điệu buồn. Ai như Tắc Kè khuya khoắt đang gọi cửa. Đêm ở Bờ Giậu thanh vắng đến nỗi nghe rõ cả tiếng Ốc Sên đi làm về, nhẹ nhàng vén tà áo dài trườn qua chiếc lá rụng. Nửa đêm, xiu chút nữa Bọ Dừa thiếp đi thì sương bắt đầu rơi. Lăn trong tiếng thở dài của gió là tiếng rơi lộp độp của sương. Thật bất ngờ, một giọt sương nhằm trúng cổ ông khách rớt xuống. Bọ Dừa rùng mình, tỉnh hẳn.

Sáng hôm sau, Thần Lăn vừa chui ra khỏi bình gốm vỡ, chưa kịp vươn vai tập mấy động tác thể dục, đã thấy ông khách quần áo chỉnh tề đứng chờ.

– Thế nào, quý vị ngon giấc chứ? – Thần Lăn vui vẻ hỏi.

– Cảm ơn bác. Suốt đêm chẳng chợp được mắt.

– Chết chữa...

– Không không! Ý tôi muốn nói, tuy mất ngủ nhưng tôi lại rất hài lòng. – Bọ Dừa vội đỡ lời. – Tôi phải cảm ơn bác mới đúng.

Rồi ông kể lại cho Thần Lăn nghe. Chuyện mây, chuyện gió, chuyện Ốc Sên, chuyện Tắc Kè,... May nhờ có giọt sương lạnh toát rơi bộp xuống cổ, ông mới sực nhớ quê nhà. Không ngờ cái xóm nhỏ heo hút này lại giống cái xóm của ông thời thơ ấu đến thế. Bao nhiêu năm biệt đi xa, mãi làm ăn, ông quên khuấy đi mất. **1**

– Tôi về quê đây bác ạ.

Bọ Dừa khoác ba lô hành lí lên vai, chào tạm biệt Thần Lăn.

Thần Lăn ngơ ngẩn nhìn theo khách hồi lâu, rồi lại phi đến nhà cụ giáo Cóc. Chú kể cho cụ nghe chuyện đêm qua Bọ Dừa nhớ quê đến mất ngủ, sáng nay phải sắp sửa² bay về. Nghe xong cụ giáo ho khụ khụ:

– Ấy đây! Chú thấy chưa. Có khi người ta thức trắng đêm chỉ vì một giọt sương. **2**

Theo dõi

- 1** Theo em, vì sao giọt sương lại làm cho Bọ Dừa quyết định về quê?

Suy luận

- 2** Lời của cụ giáo Cóc có ý nghĩa gì?

(Trần Đức Tiến, in trong *Xóm Bờ Giậu*, NXB Kim Đồng, 2018)

¹ *Đích thị*: từ biểu thị ý khẳng định chắc chắn rằng đúng là người đó, cái đó, chứ không phải ai khác, cái nào khác.

² *Sắp sửa*: vội vàng, tất tả.

Suy ngẫm và phản hồi

1. Truyện được kể theo ngôi thứ mấy? Nhân vật trong truyện gồm những ai?
2. Đoạn văn sau được kể bằng lời của người kể chuyện hay lời của nhân vật?

Ai như Tắc Kè khuya khoắt đang gọi cửa. Đêm ở Bờ Giậu thanh vắng đến nỗi nghe rõ cả tiếng Ốc Sên đi làm về, nhẹ nhàng vén tà áo dài trườn qua chiếc lá rụng.

3. Dưới đây là một số đoạn văn tóm lược các sự việc trong truyện. Em hãy dùng sơ đồ sự việc đã học ở bài 1 (*Lắng nghe lịch sử nước mình*) để sắp xếp các sự việc ấy theo đúng trật tự được kể trong truyện.
 - a. Sáng hôm sau, sau khi kể cho Thần Lăn nghe về một đêm mất ngủ của mình, Bọ Dừa khoác ba lô hành lí lên vai, chào tạm biệt Thần Lăn để về quê.
 - b. Thần Lăn thông báo với cụ giáo Cóc về sự xuất hiện của nhà buôn Cánh Cứng ở xóm Bờ Giậu đêm ấy.
 - c. Thần Lăn đến nhà cụ giáo Cóc kể cho cụ nghe câu chuyện Bọ Dừa mất ngủ.
 - d. Bọ Dừa ngủ dưới vòm lá trúc, nửa đêm, sương rơi trùng cổ làm Bọ Dừa tỉnh ngủ.
 - e. Bọ Dừa ghé đến xóm Bờ Giậu và hỏi thăm Thần Lăn về một chỗ trọ qua đêm dưới vòm lá trúc.

Trong những sự việc nêu trên, theo em sự việc nào là quan trọng nhất? Vì sao?

4. Trong đoạn văn sau, tác giả đã sử dụng biện pháp nghệ thuật gì để miêu tả các loại bọ cánh cứng?

Anh sống trên cây. Anh đào hang dưới đất. Anh lặn xuống nước sâu. Anh béo tốt nhẵn nhụi. Anh gầy còm mảnh mai. Anh trọc đầu không râu. Anh ria dài như hai sợi ăng ten vắt vẻo. Anh hiền lành nhút nhát. Anh ngổ ngáo mọc sừng.

Điều này thể hiện đặc điểm nổi bật gì của truyện đồng thoại?

5. Lí do gì đã khiến Bọ Dừa quyết định về quê sau một đêm mất ngủ ở xóm Bờ Giậu?
6. Trải nghiệm mà Bọ Dừa có được trong đêm ấy là gì? Qua đó, tác giả muốn gửi đến chúng ta thông điệp gì?
7. Nhận xét về cách kết thúc câu chuyện của tác giả. Nếu là em, em sẽ kết thúc câu chuyện này như thế nào?

Nhà văn Trần Đức Tiến sinh năm 1953, quê ở làng Cao Đà, xã Nhân Mỹ, huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam.

Trần Đức Tiến viết nhiều tác phẩm cho thiếu nhi, trong đó có truyện đồng thoại như *Đế mùa thu*, *Làm mèo*, *Xóm Bờ Giậu*. Ông viết bằng tâm thế của một đứa trẻ nên truyện đồng thoại của ông mang nét tinh tế, hồn nhiên.